

Zpráva o tom, že jsme si to všichni užili a že jsme to všichni PŘEŽILI!!!

Ano, je to tak! Letošní, již čtvrtý, běh letního tábora na Sluňákově je minulostí.

Dlužno podotknout, že přesto, že spousta účastníků, ať dětí či vedoucích, se vracela do známého prostředí, byl tento ročník v mnohém odlišný od minulých. Prožili jsme totiž týden v **EXTRÉMNÍCH** podmínkách. Nelze to charakterizovat jinak. Proto ten důraz na přežití! A radost, že to tak dobře dopadlo. A obrovský dík všem!

Jak už to tak bývá, léto nás překvapilo :-). Tak jako nás překvapuje zima, že je zima... Ale je fakt, že na takováto horka nejsme zvyklí... Prosklenný Sluňákov má sice důmyslnou vzduchotechniku, ale evidentně se jí nedařilo, ani trochu! A to byl fakt děs!!! Museli jsme se s tím nějak vypořádat, venku šílenost, uvnitř šílenost, voda jen ve vodovodním řádu. HM, my to ale zvládli!!! A už jen toto je hodné obdivu.

Také bylo nové, že jsme měli o mnoho víc dětí, plný Sluňákov, ale to nás potěšilo. Jen byla škoda, že jsme neuspokojili všechny zájemce. Takto velký zájem je pro nás ale jednoznačné ocenění, které blaží!

Poetika foglarovských hrdinů, mnohými označovaná jako pokleslá (dospěláci prostě jen zapomněli...), je pro děti stále velmi inspirující. Tolik dobrodružství, které děti prožily, se jim, doufám, z hlaviček hned tak nevykouří a budou mít na co vzpomínat.

Odkazy na Foglarovy knihy Záhada hlavolamu, Tajemství Velkého Vonta, Dobrodružství v temných uličkách, Hoši od Bobří řeky provázely veškeré

aktivity. A tak jsme se snažili být po vzoru jeho hrdinů podnikaví, přemýšliví, odvážní, kamarádští... Protože být oficiálně přijat do Klubu Rychlých šípů je velmi zavazující. A my jsme se jeho členy stali a složili jsme i přísahu!

Mnozí ulovili různé druhy bobříků, důkaz si odvezly děti ve vlastnoručně vyrobených deníčcích, a tak se svou odvahou, mrštností apod. mohou poprávu chlubit. Třeba jednou i svým dětem či vnoučatům:-)!

A taky jsme každý den ve svých družinkách (Červenáčci, Dušinci, Rychlonožky a Hojerci) věnovali vyplňování svého Modrého života, a důkaz, jak se to komu dařilo, má každý Rychlošípák ve svém záznamníku. Sebereflexe, schopnost nahlédnout na své konání a vyhodnotit ho byl také jeden z úkolů, ne úplně lehkých. A každé přibývající modré políčko, mezi která jsme zařadili i správnou mluvu (ne jen slušnou podle RŠ, ale i češtinu) bylo oceněním pro každého správného sluňákovsko-foglarovského táborníka.

A dobrodružství? V míře vrchovaté! A to už chtělo řádnou dávku odvahy vydat se do opravdových Stínadel, kde za každým rohem číhá nepředvídatelné nebezpečí. Jenže my byli připraveni tomu hrdinsky čelit, označeni žlutými špendlíky, abychom Vonty příliš neprovokovali a taky je mazaně zmátli. A tak se nám podařilo proniknout i do kostela sv.Jakuba (který už je ale přejmenován na kostel sv.Michala :-)), kde se skrývala i část deníku Jana Tleskače. A ve sklepení - tajemná chodba. Jo, a taky Široko nás vyděsil a setkání se strašlivými Vonty nebyla už vůbec žádná sranda. Někdy jsme už popravdě mysleli, že to nezvládneme, ale nakonec veškeré pátrání bylo korunováno úspěchem. Našli jsme totiž JEŽKA V KLECI !!!

Správný Rychlý šíp je ale i zvědavý, a tak jsme se ještě před večerním dobrodružstvím v olomoucko-stínadelských temných uličkách a parcích dozvěděli i spoustu zajímavých informací ve Vlastivědném muzeu a jeho expozicích historie a přírody. A navíc ještě historické dopravní prostředky skutečné i modely. Super!
Pochopitelně, že jsme tam šli, abychom viděli hlavně největší tajemnost, kostru nebohého Jana Tleskače. Hrozně!

Velký výlet? Jasně, taky byl. Co bychom to byli za dobré táborníky. Křížový vrch nad Rudou, Rešovské vodopády a hrad Sovinec s tajemnou historií naše choutky plně uspokojil. A navíc hradní mučírna, úspěch u dětí zaručen :-)!

Tato zpráva nemůže být zcela vyčerpávající, protože je vyčerpávající - vše

podrobně popsat. Ale jedním jsem si jistá. Děti si odvezly spoustu zážitků a určitě jejich prázdninové dobrodružství v nich zanechá krásné vzpomínky na pobyt v České republice. A určitě splnilo hlavní cíl - rozvíjet komunikační schopnosti a dovednosti v českém jazyce, na což jsme kladli maximální důraz. A poznat zase další kousek země, který je pro jejich rodiny, a přeji si, aby i pro děti, byl důležitý.

Zprávu sepsala na základě prožitého teta Jarka, letos Jarka Metelka, která je šťastná, že taky ve zdraví přežila a hlavně její všichni letošní táborníci!!!!!!!!!!!!!!!

Na chalupě na Dvorku dne 10.8.2013, uf!!!

